



Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPG-I.054.2.2026
Warszawa, 27 kwietnia 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 16001

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję poniżej odpowiedź na pytania zawarte w interpelacji nr 16001 pani poseł Olgi Ewy Semeniuk-Patkowskiej z 18 marca 2026 r., dotyczącą udziału kapitału zagranicznego w strategicznych sektorach gospodarki.

Ad 1.

Według danych Eurostat¹ udział kapitału zagranicznego w wartości dodanej wytworzonej w Polsce² w 2023 r. wynosił 29,5%. W wartościach nominalnych było to 129,09 mld EUR wartości dodanej z zagranicznych firm wobec 437,18 mld EUR wartości dodanej ogółem.

Największy udział wartości dodanej wytwarzanej przez kapitał zagraniczny spośród wymienionych w pytaniu sektorów, cechuje sektor produkcji przemysłowej, gdzie udział ten wyniósł w 2023 r. 44,8%. W handlu wyniósł 34,4% (*Handel hurtowy i detaliczny; Naprawa pojazdów mechanicznych i motocykli*); w sektorze finansowym wyniósł 37,6% (*Działalność finansowa i ubezpieczeniowa*); w logistyce wyniósł 26,6% (*Transport i magazynowanie*) w energetyce wyniósł 6,2% (*Zasilanie elektryczne, gaz, ciepło i klimatyzacja*).

Ad 2.

Eurostat od 2021 r. publikuje dane w nowym zestawieniu i nie ma możliwości porównania lat 2015 z 2025³.

W latach 2021-2023 udział kapitału zagranicznego w wartości dodatniej zmniejszył się we wszystkich analizowanych sektorach gospodarki. Największy spadek odnotowano w sektorze finansowym, gdzie udział kapitału zagranicznego obniżył się z 55,6% w 2021 r.

¹

https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/fats_activ/default/table?lang=en&category=gb.s.fats

² Przemysł, budownictwo i usługi rynkowe z wyjątkiem administracji publicznej i obrony; obowiązkowe zabezpieczenie społeczne; działalność organizacji członkowskich

³ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser-backend/api/public/explanatory-notes/get/Info_note_IFATS_20231204.pdf

do 37,6% w 2023 r., czyli o 18,0 p.p. Wyraźne zmniejszenie nastąpiło także w handlu z 43,2% do 34,4% (spadek o 8,8 p.p.). W logistyce udział kapitału zagranicznego obniżył się z 32,9% do 26,6%, co oznacza spadek o 6,3 p.p., natomiast w przemyśle zmniejszył się nieznacznie z 48,2% do 44,8% (o 3,4 p.p.). W energetyce również odnotowano spadek z 11,2% do 6,2%, czyli o 4,9 p.p. W badanym okresie nastąpił wyraźny zmniejszenie znaczenia kapitału zagranicznego we wszystkich wymienionych sektorach, przy czym najsilniej zjawisko to dotknęło sektor finansowy, a najmniej przemysł.

Tabela 1. Udział kapitału zagranicznego w wartości dodatniej i zmiana w latach 2023 i 2021.

Sektor	2023	2021	Zmiana 2023/2021
Produkcja przem.	44,8%	48,2%	-3,4 p.p.
Handel	34,4%	43,2%	-8,8 p.p.
Finanse	37,6%	55,6%	-18,0 p.p.
Logistyka	26,6%	32,9%	-6,3 p.p.
Energetyka	6,2%	11,2%	-4,9 p.p.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Eurostat

Ad 3.

Największy udział kapitału zagranicznego w 2023 r. w wartości dodanej wystąpił w sektorze *Informacja i komunikacja* - 48,0%, a kolejno wysoki udział miały *Produkcja* - 44,8%, *Działalność finansowa i ubezpieczeniowa* - 37,6%, *Handel hurtowy i detaliczny; Naprawa pojazdów mechanicznych i motocykli* 34,4%; *Transport i magazynowanie* - 26,6%; *Działalność administracyjna i wspierająca* - 24,9% i *Działalność zawodowa, naukowa i techniczna* - 24,8%.

Ad 4.

W 2024 r. 94,5% (53,34 mld zł) kapitału zagranicznego ulokowanego w Polsce wg danych NBP⁴ pochodziło z krajów OECD i aż 97,1% (54,8 mld zł) z krajów UE. Wśród krajów największym inwestorem była Holandia 21,6% (12,2 mld zł), Luksemburg 17,7% (10 mld zł), Niemcy 15,7% (8,9 mld zł), Francja 9,3% (5,2 mld zł), Włochy 7,4% (4,2 mld zł), Czechy 6,6% (3,7 mld zł), Dania 4,3% (2,4 mld zł), Szwecja 4% (2,3 mld zł) oraz Belgia 3,7% (2,1 mld zł).

Ad 5.

Z danych statystyki bezpośrednich inwestycji zagranicznych NBP wynika, że tylko część zysków przypadających na zagranicznych inwestorów bezpośrednich jest transferowana za granicę w formie dywidend, natomiast pozostała część pozostaje w Polsce jako reinwestowane zyski. Zestawienie znajduje się w tabeli 2.

W analizowanym okresie (2020-2024) za granicę transferowano od ok. 36% do 53% zysków przypadających na zagranicznych inwestorów bezpośrednich, natomiast pozostała część (47-64%) była reinwestowana w Polsce.

Tabela 2. Dochody zagranicznych inwestorów bezpośrednich z akcji i innych form udziałów kapitałowych

⁴ <https://nbp.pl/publikacje/cykliczne-materialy-analityczne-nbp/inwestycje-bezposrednie-zagraniczne/>

		2020	2021	2022	2023	2024
Ogółem	mld PLN	81,0	114,2	125,7	124,7	120,0
Dywidendy	mld PLN	34,8	41,8	45,7	53,3	63,6
	% ogółem	42,8	36,7	36,3	42,8	53,0
Reinwestowane zyski	mld PLN	46,3	72,4	80,0	71,5	56,4
	% ogółem	57,2	63,3	63,7	57,2	47,0

Źródło: Opracowanie MF, na podstawie danych NBP

Powyższe dane dotyczą wyłącznie zagranicznych inwestorów bezpośrednich i tylko przypadających na nich części zysków przedsiębiorstw (bez odniesienia się do zysków ogółem). Dywidendy wypłacone nierezydentom, których zaangażowanie kapitałowe w danym podmiocie nie przekroczyło prog⁵ dla inwestycji bezpośrednich wchodzą w skład dochodów z udziałowych papierów wartościowych w ramach inwestycji portfelowych. W 2024 r. rozchody w ramach tej kategorii wyniosły łącznie 7,9 mld PLN.

Ad 6.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii nie analizuje wpływu transferu zysków za granicę na bilans płatniczy. Natomiast Ministerstwo Finansów monitoruje dane bilansu płatniczego, w tym poszczególne salda rachunku bieżącego. Krótko i średniookresowe tendencje analizowane są w kontekście sporządzanych prognoz makroekonomicznych.

Ad 7.

Ministerstwo prowadzi politykę, która ma wspierać napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych, co wpływa pozytywnie na rozwój gospodarczy, przemysł i sektor przedsiębiorstw.

Pozytywna ocena wynika z roli inwestycji w transferze technologii i metod organizacji pracy. Kluczowym czynnikiem jest wyższa produktywność pracy w przedsiębiorstwach zagranicznych. Dla całej gospodarki produktywność pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach kontrolowanych przez kapitał zagraniczny jest wyższa o 45% w porównaniu z przeciętną dla całego sektora przedsiębiorstw (dane za 2023 rok). W sektorze przetwórstwa przemysłowego w przedsiębiorstwach zagranicznych wartość dodana na pracownika jest o 30% wyższa niż w całym tym sektorze.

Ad 8.

Koncentracja kapitału zagranicznego w polskiej gospodarce jest zróżnicowana sektorowo i w odmienny sposób wpływa na poziom konkurencji. Należy podkreślić, że kapitał zagraniczny jest silnie skoncentrowany w największych podmiotach, które w największym stopniu kształtują warunki konkurencji rynkowej.

Wpływ firm zagranicznych jest szczególnie widoczny w sektorach eksportowych. Aż 52,1% przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym uzyskiwało przychody z eksportu, a w przemyśle odpowiadały one za 72,7% przychodów z eksportu. Jednocześnie 82% firm zagranicznych w tym sektorze generowało sprzedaż na eksport, a w sektorze informacji i komunikacji było to 73,4%. Tak wysoki udział wskazuje, że przedsiębiorstwa zagraniczne w wielu branżach pełnią rolę liderów konkurencyjności międzynarodowej, co zwiększa presję konkurencyjną również wobec firm krajowych.

⁵ przynajmniej 10% udziałów w danym przedsiębiorstwie krajowym

Koncentracja kapitału zagranicznego jest najwyższa w sektorach kapitałochłonnych i technologicznie zaawansowanych. Z raportu *Rola krajowego kapitału w gospodarce, spojrzenie makro i branżowe* (PKO BP)⁶ wynika, że w takich branżach jak motoryzacja, produkcja komputerów, urządzeń elektrycznych czy farmacja, udział firm krajowych jest relatywnie niski. Oznacza to dominację dużych międzynarodowych koncernów, wyższą koncentrację rynku oraz konkurencję opartą głównie na skali działalności, technologii i produktywności. Firmy zagraniczne są zwykle większe i częściej występują w grupie największych przedsiębiorstw (ok. 46% wśród największych firm wobec ok. 1% wśród mikroprzedsiębiorstw), a ich przychody w wielu branżach rosły szybciej niż przychody podmiotów krajowych, co dodatkowo zwiększa presję konkurencyjną.

Odwrotna sytuacja występuje w sektorach o bardziej lokalnym charakterze działalności, takich jak budownictwo, transport, HoReCa, produkcja żywności czy odzieży. Dominują tam przedsiębiorstwa krajowe, a konkurencja ma bardziej rozproszony charakter, co wynika z niższych barier wejścia i większego znaczenia lokalnego popytu. W tych branżach koncentracja kapitału zagranicznego jest mniejsza, a jej wpływ na poziom konkurencji ograniczony. Mimo to obecność firm zagranicznych oddziałuje na rynek poprzez wyższą produktywność, standardy zarządzania oraz efekty skali.

Dane z raportu PKO BP wskazują również, że wydajność pracy przedsiębiorstw zagranicznych w większości branż jest wyższa niż firm krajowych, co wzmacnia presję konkurencyjną. Jednocześnie w ostatnich 5 latach szybciej rosła wydajność pracy w przedsiębiorstwach krajowych.

Ad 9.

W warunkach wolnego przepływu kapitału kluczową kwestią dla stabilności makroekonomicznej i porównań międzynarodowych jest Międzynarodowa Pozycja Inwestycyjna Netto (MPI). Pozwala ona uwzględnić zarówno napływ kapitału z zagranicy, jak i inwestycje polskich przedsiębiorstw za granicą. W warunkach wolnego przepływu kapitału umożliwi ona ocenę równowagi makroekonomicznej wskazując na stan aktywów i zobowiązań pomiędzy podmiotami krajowymi i zagranicznymi. W ramach procedury nierównowagi makroekonomicznej przyjęto, iż MPI (netto) nie powinna być niższa niż -35% PKB. Dla Polski wyniosła ona na koniec 3 kwartału 2025 r. (ostatnie dostępne dane) -29,3% PKB. W ciągu ostatnich dziesięciu lat poprawiała się stopniowo z poziomu -69% PKB na koniec 2014 r. i -49,2% PKB na koniec 2019 r.

Sytuacja PL na tle pozostałych krajów regionu przedstawia się pozytywnie: MPI (netto) w Rumunii w 2025 r. (koniec 3 kwartału) wyniosła -44,8% PKB, na Słowacji -53,6% PKB, na Węgrzech -32% PKB. Jedynie Czechy wypadają lepiej (-9,6% PKB). Dodatni wskaźnik MPI (netto) notowały zaś Niemcy +79,4% PKB.

Całkowite zobowiązania Polski wobec zagranicy były zbliżone do 90% PKB, podczas gdy w Rumunii jest to 88% PKB, na Słowacji 151% PKB, na Węgrzech 212% PKB, w Czechach 129% PKB, natomiast w Niemczech 240% PKB. Wartość aktywów zagranicznych znajdujących się w posiadaniu polskich rezydentów to 60% PKB, w Rumunii 43% PKB, na Słowacji 98%, na Węgrzech 180% PKB, w Czechach 119% PKB, zaś dla Niemiec 319% PKB.

⁶ <https://centrumanaliz.pkobp.pl/makroekonomia/makro-focus-rola-krajowego-kapitalu-w-gospodarce-spojrzenie-makro-i-branzowe>

Uwzględniając jedynie zobowiązania i aktywa z tytułu bezpośrednich inwestycji zagranicznych kapitał, który napłynął w tej formie do Polski stanowi 46,1% polskiego PKB, dla porównania w innych krajach jest to dla Rumunii 40,3% PKB, dla Słowacji 59,2% PKB, dla Węgier 137,9% PKB, dla Czech zaś 74,3% PKB, a w przypadku Niemiec 50% PKB. Polskie aktywa za granicą z tytułu inwestycji bezpośrednich stanowią równowartość 11,7% PKB, dla porównania w Rumunii jest to 6,4% PKB, dla Słowacji 16,6% PKB, dla Węgier 111%, zaś dla Czech 31% PKB. W przypadku Niemiec zagraniczne inwestycje bezpośrednie stanowią równowartość 69,9% PKB tego kraju.

Skala napływu kapitału zagranicznego, w szczególności w formie bezpośrednich inwestycji zagranicznych różni się pomiędzy krajami, i przyjmuje znaczące poziomy dla krajów będących regionalnymi centrami finansowymi (Luksemburg, Malta, Cypr, Niderlandy, Irlandia). W naszym regionie to Węgry są siedzibą spółek specjalnego przeznaczenia.

Ad 10.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii prowadzi działania mające na celu maksymalne wykorzystanie zdolności oraz zasobów krajowych przedsiębiorców w kluczowych sektorach gospodarki.

Realizacji tego celu służyć będzie także podpisana (31 marca)⁷ „Polityka zakupowa państwa na lata 2026-2029”. Wyznacza ona cele strategiczne dla zamówień, wpisujące się w priorytety gospodarcze Rządu i wskazuje, że zamówienia publiczne są ważnym instrumentem realizacji polityki państwa, w tym budowy potencjału polskich wykonawców i kreowania warunków, które mają sprzyjać zwiększaniu obecności krajowych przedsiębiorców w realizacji zamówień, w tym tych w sektorach strategicznych.

Innym efektem podjętych działań są zmiany w ustawie z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (dalej: „Ustawa Pzp”) wprowadzające do polskiego systemu prawnego skutki orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, tj. wyroku TSUE z dnia 22 października 2024 r. w sprawie C-652/22 (Kolin) oraz wyroku TSUE z dnia 13 marca 2025 r. w sprawie C-266/22 CRRC (Qingdao), polegające na możliwości ograniczenia udziału w przetargach w Polsce wykonawcom z państw trzecich – ustawa z dnia 9 lipca 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz.U. z 2025 r. poz. 1165). W następstwie powyższego, zamawiający nie są zobowiązani do dopuszczania do postępowań wykonawców z państw trzecich nieobjętych umowami międzynarodowymi, co może wpływać na ograniczenie konkurencji ze strony takich podmiotów i tym samym wzmacnia pozycję wykonawców pochodzących z UE, w tym przede wszystkim polskich przedsiębiorców.

Ministerstwo prowadzi również działania ukierunkowane na zwiększenie zaangażowania krajowego kapitału w przedsięwzięcia innowacyjne o wysokim potencjale wzrostu, w szczególności w sektorach uznanych za strategiczne z punktu widzenia bezpieczeństwa gospodarczego i technologicznego państwa.

⁷ <https://www.gov.pl/web/uzp/polityka-zakupowa-panstwa-na-lata-2026-2029-przyjeta-przez-rade-ministrow>

Instrumenty te realizowane są przede wszystkim w ramach programu Fundusze Europejskie dla Nowoczesnej Gospodarki (FENG), a ich operatorem w zakresie instrumentów kapitałowych jest PFR Ventures.

W 2024 r. PFR Ventures zarządał środkami o wartości przekraczającej 4,7 mld zł, które są inwestowane za pośrednictwem wyspecjalizowanych funduszy Venture Capital. Konstrukcja tych instrumentów zakłada:

- współinwestowanie kapitału publicznego z kapitałem prywatnym, co prowadzi do mobilizacji krajowych inwestorów prywatnych,
- rozwój kompetencji inwestycyjnych w Polsce oraz zwiększenie liczby profesjonalnych zespołów zarządzających funduszami,
- wzmacnianie całego rynku VC jako kluczowego elementu finansowania innowacji.

Szczególne znaczenie mają programy tematyczne, takie jak PFR Deep Tech, które koncentrują się na projektach wysokiego ryzyka technologicznego i dużego potencjału skalowania. Obejmują one m.in.:

- sztuczną inteligencję i analizę danych,
- technologie kwantowe,
- robotykę i automatyzację przemysłu,
- technologie kosmiczne,
- rozwiązania dla sektora obronnego, w tym technologie podwójnego zastosowania (dual-use).

Działania te sprzyjają budowie krajowego zaplecza kapitałowego oraz ograniczaniu odpływu najbardziej innowacyjnych projektów za granicę, wzmacniając tym samym suwerenność technologiczną Polski.

Inicjatywy podejmowane przez MRiT mają także na celu tworzenie stabilnego otoczenia regulacyjnego, które sprzyja rozwojowi krajowych podmiotów.

Obecnie funkcjonujące instrumenty wsparcia są ogólnodostępne dla wszystkich przedsiębiorstw, w tym oczywiście dla tych z polskim kapitałem, co pozwala im na równych zasadach budować przewagę konkurencyjną.

Efektywność tych rozwiązań potwierdzają statystyki. W ramach Polskiej Strefy Inwestycji, spośród wszystkich wydanych decyzji o wsparciu do końca 2025 roku, aż 77% inwestycji było realizowanych przez polskie przedsiębiorstwa. Świadczy to o wysokiej aktywności rodzimego biznesu w wykorzystywaniu dostępnych mechanizmów rozwoju inwestycji.

W MRiT trwają również prace nad przygotowaniem mechanizmu, którego celem jest wzmocnienie konkurencyjności polskich przedsiębiorstw energochłonnych poprzez kompleksowe wsparcie obejmujące zarówno dopłaty do kosztów energii elektrycznej, jak i stymulowanie inwestycji w transformację energetyczną.

Obecnie trwają prace nad szczegółowym kształtem rozwiązania, które ma zostać wdrożone w formule pomocy publicznej, w oparciu o wytyczne Komisji Europejskiej Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu – C/2025/3602, tzw. CISAF. Zgodnie z założeniami CISAF, wsparcie dla uprawnionych beneficjentów będzie mogło polegać na obniżeniu ceny energii elektrycznej maksymalnie o 50% średniorocznej hurtowej ceny rynkowej obowiązującej na obszarze rynkowym, do

którego przyłączone jest dane przedsiębiorstwo. Jednocześnie mechanizm ten obejmie nie więcej niż 50% rocznego zużycia energii elektrycznej przez beneficjenta.

Zgodnie z obecnie przyjętym harmonogramem, mechanizm obniżania cen energii elektrycznej w ramach programu miały zostać wdrożony w latach 2027–2029, stanowiąc istotne wsparcie dla przemysłu w okresie transformacji energetycznej.

Sektorem, gdzie podejmowane są intensywne działania na rzecz wzmocnienia roli polskich podmiotów jest sektor obronny. Polski przemysł obronny wymaga nie tylko zwiększania udziału krajowych producentów w zamówieniach MON, ale także wdrożenia spójnej strategii państwa, która poprzez innowacje, modernizację potencjału, aktywną politykę eksportową i skuteczne instrumenty wsparcia uczyni z sektora obronnego jeden z filarów bezpieczeństwa i wzrostu gospodarczego Polski.

Obecnie w MRiT trwają prace nad „Strategią Rozwoju Przemysłu Obronnego”. Wzmocnienie udziału polskiego kapitału w strategicznych sektorach gospodarki, patrząc przez pryzmat przemysłu obronnego, jest realizowane poprzez założenia i zadania postawione w ww. opracowywanym dokumencie, który jako kluczowe dla tego aspektu wskazuje rodzime zdolności produkcyjne, konsolidację krajowego przemysłu oraz zwiększenie zaangażowania polskich przedsiębiorstw w inwestycje obronne, co ma zapewnić nie tylko wzrost gospodarczy, ale i bezpieczeństwo dostaw w sytuacjach kryzysowych. Polityka obronna Polski powinna bazować na potencjale krajowego przemysłu zbrojeniowego, jego wzmocnieniu, konkurencyjności i ścisłym powiązaniu oraz współpracy z innymi sektorami. Znaczącym zakupom sprzętu wojskowego z zagranicy towarzyszyć powinna budowa silnego zaplecza logistycznego, w celu zapewnienia usług serwisowych nowoczesnego sprzętu na najwyższym poziomie. Rozwijanie zdolności serwisowo-obstugowych oraz produkcyjnych w sektorze obronności powinno stwarzać warunki implementacji nowych technologii produkcyjnych przez krajowe przedsiębiorstwa, a przez to zapewniać rozwój zaplecza technologicznego (badawczego i rozwojowego) na potrzeby obronności.

Ad 11.

Obecnie trwają prace nad stworzeniem nowej edycji programu grantowego pod nazwą „Program rozwoju inwestycji w polskiej gospodarce do 2035 roku”. Podstawowym celem ustanowienia tego instrumentu jest stworzenie wsparcia dla przedsiębiorców, które pozwoli Polsce na skuteczne konkurowanie o najbardziej innowacyjne i zaawansowane technologicznie projekty inwestycyjne. Instrument ten ma nie tylko przyciągać nowych inwestorów, ale przede wszystkim wspierać rozwój rodzimych przedsiębiorstw działających w sektorach strategicznych. Dzięki temu polskie przedsiębiorstwa zyskają realną szansę na wdrożenie innowacyjnych rozwiązań i wzmocnienie swojej pozycji. Program ma na celu budowę odpornej i nowoczesnej gospodarki, opartej na wiedzy oraz zaawansowanych procesach produkcyjnych.

Innym istotnym narzędziem wsparcia polskich przedsiębiorstw jest kontrakt branżowy. Kontrakt, jako mechanizm wynikający ze „Strategii Produktywności 2030”, jest swego rodzaju umową zawieraną pomiędzy Rządem, a reprezentatywnymi przedstawicielami danej gałęzi przemysłu, gdzie strony zobowiązują się do działań, które są odpowiedzią na bariery napotymane przez przemysł i wpisują się w strategię rozwoju polskiej gospodarki.

Korzyści dla branży:

- zaprojektowanie działań sektora publicznego, dopasowanych do konkretnych potrzeb danego sektora, które mogą nie być dostatecznie dobrze zaspokajane w ramach polityk horyzontalnych;
- samoorganizacja branży i wspólna refleksja nad jej potrzebami;
- zachęta do współpracy biznesowej, nastawionej na długofalowy rozwój.

Przykładem może być kontrakt branżowy dla przemysłu lotniczego. Przedstawiciele branży lotniczej - Stowarzyszenie Polskiego Przemysłu Lotniczego oraz Stowarzyszenie Grupy Przedsiębiorców Przemysłu Lotniczego „Dolina Lotnicza” - w ramach grup roboczych i spotkań bilateralnych wypracowali propozycję kontraktu branżowego oraz agendy badawczej. Aktualnie projekt kontraktu znajduje się na etapie uzgodnień między przedstawicielami branży i administracji.

Kolejny przykład to kontrakt branżowy dla przemysłu drzewnego. Chęć przystąpienia do prac nad kontraktem wyraziło 10 organizacji branżowych. Po prezentacji wstępnego projektu zakresu merytorycznego kontraktu, Ministerstwo Rozwoju i Technologii przekazało uwagi i sugestie do wykorzystania podczas dalszych prac. Aktualnie organizacje branżowe powołały zespoły zadaniowe do opracowania wskazanych w kontrakcie siedmiu obszarów kluczowych dla przemysłu drzewnego.

Ministerstwo także wdraża szeroki wachlarz narzędzi wspierających rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw na różnych etapach ich cyklu życia – od fazy inkubacji po etap ekspansji międzynarodowej.

Istotnym elementem tych działań jest projekt Inno_LAB realizowany w ramach FENG, który pełni funkcję platformy testowania nowych instrumentów wsparcia (tzw. podejście pilotażowe). W jego ramach realizowane są m.in.:

- wdrażanie „piaskownic regulacyjnych” (regulatory sandboxes) w sektorze technologii podwójnego zastosowania, które umożliwiają przedsiębiorcom testowanie nowych rozwiązań w kontrolowanym środowisku regulacyjnym; instrument ten pozwala na identyfikację i eliminację barier prawnych przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa interesu publicznego;
- pilotażowe programy wsparcia startupów, ukierunkowane na rozwój nowych modeli akceleracji, mentoringu i finansowania młodych spółek technologicznych; działania te obejmują m.in. budowanie kompetencji biznesowych, dostęp do infrastruktury badawczej oraz wsparcie w procesach komercjalizacji.

Równolegle prowadzone są prace nad „Strategią rozwoju ekosystemu startupowego na lata 2027–2035”, która zakłada podejście systemowe i międzyresortowe. Kluczowe kierunki działań obejmą:

- tworzenie przyjaznego otoczenia regulacyjnego i instytucjonalnego dla rozwoju startupów i scale-upów, szczególnie w sektorach strategicznych (np. medtech, obronność, technologie kosmiczne, deep-tech),
- rozwój mechanizmów finansowania opartych na współpracy kapitału publicznego i prywatnego (tzw. blended finance),
- zwiększenie efektywności komercjalizacji wyników badań naukowych poprzez uproszczenia legislacyjne oraz wzmocnienie współpracy nauki z biznesem,

- przeciwdziałanie zjawisku relokacji polskich spółek technologicznych do bardziej rozwiniętych rynków poprzez poprawę warunków prowadzenia działalności w kraju.

Uzupełnieniem działań krajowych jest aktywne zaangażowanie Ministerstwa w procesy kształtowania polityk na poziomie Unii Europejskiej.

Przedstawiciele Ministerstwa uczestniczą m.in. w pracach sieci SME Envoy Network, w tym w grupach roboczych dotyczących:

- uproszczeń legislacyjnych dla sektora MŚP (w tym analiz związanych z wdrażaniem tzw. „28. reżimu”),
- wsparcia startupów, scale-upów oraz spółek o średniej kapitalizacji,
- rozwoju nowoczesnych instrumentów finansowania przedsiębiorstw.

Aktywność ta pozwala na:

- reprezentowanie interesów polskich przedsiębiorstw w procesie legislacyjnym UE,
- dostęp do aktualnej wiedzy i najlepszych praktyk w zakresie polityki innowacyjnej,
- lepsze dopasowanie krajowych instrumentów wsparcia do zmieniającego się otoczenia regulacyjnego i gospodarczego.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii